RV. 2,23, t. Indra 8,16, 3.

अप्रसालिता (व्यष्ट + ल°) f. N. eines im Monat Gjeshtha (Gjai-shtha) zu beobachtenden Gelübdes Verz. d. B. H. No. 1207.

ड्रेपप्टनर्ण (ड्रोप्ट + नर्ण) m. Einer aus der obersten Kaste, ein Brahman ÇABDAR. im ÇKDR.; vgl. MBH. 13,6574.

ज्येष्ठवृत्ति (ज्येष्ठ + वृत्ति) adj. der sich wie etn ällester Bruder benimmt: यो ज्येष्ठे ज्येष्ठवृत्तिः स्यान्मातेव स पितेव सः । श्रज्येष्ठवृत्तिस्तु स्यात्म संपू-ज्यस्त् वन्ध्वत् ॥ M. 9,110.

ब्येष्टश्रश्र्य (ब्येष्ट + श्रश्र्) f. der Frau ältere Schwester H. 554.

चेष्ठसामन् (चेष्ठ + सामन्) 1) n. N. eines best. Saman Gobb. 3,2,41. Ind. St. 3,205. चेष्ठसामा च देवेशं तगी नारायणः MBb. 13,876. चेष्ठसामग M. 3, 185. चेष्ठसामञ्जती कृरिः MBb. 12,13593. चेष्ठसामाञ्चदीक् Ind. St. 3,217. — 2) adj. der dieses Saman singt Jáck. 1,219.

इयेष्टमामिक adj. vom vorhergeh. Gobn. 3,1,13.

इयेष्ठस्तोम (त्येष्ठ + स्ताम) m. N. eines Ekaha Çâñka. Ça. 14, 31, 1.

ब्येष्ठस्थान (ब्येष्ठ + स्थान) n. N. pr. eines Wallfahrtsortes MBn. 3,8204. ब्येष्ठामूल (ब्येष्ठा + मूल) m. der Monat Gjaish tha MBn. 13, 4609.5156.

इयेष्ठामूलीय (wie eben) m. dass. Тык. 1,1,111. H. ç. 23. Har. 32.

ब्रोष्ठाम्बु (व्येष्ठ + म्रम्बु) n. Schaum, = मएउ Trik. 2,9,15.

इपेष्ठाश्रम (इपेष्ठ + श्राश्रम) 1) m. das vorzüglichste Stadium im religiösen Leben des Brahmanen, das des Hausvaters. — 2) adj. darin befindlich M. 3,78.

ड्येष्ठाश्रामिन् (von ड्येष्ठाश्रम) m. ein Brahman als Hausvater Trik. 2, 7, 2. H. 808.

ब्येष्टिनी s. u. ब्यैष्टिनेय.

ड्येष्टिला f. N. pr. eines Flusses MBu. 2,373. — Wohl von ड्येष्ट. ड्येष्टिश्चर् (ड्येष्ट + ईश्चर्) n. N. eines Linga in Varaņast Verz. d. Oxf. H. 71, a.

ड्येष्ठ (von ड्येष्ठा) 1) m. ein best. Sommermonat; der Monat, in welchem der Vollmond im Sternbilde Gjeshthå steht, AK. 1,1,2,16. Lâṭi. 10,5,18. Sch. zu Kâṭi. Ça. 4,6,10. वैशाखरीष्ठा ग्रोदमः Suça. 1,20,5. M. 8,245. Habiv. 7828. वृषस्यर्वित्रार्ट्यमुक्तप्रतिपदाद्दिशालग्रान्द्रः । वृषर्-शिस्यर्विकः सीर्ः । इति स्मृतिः । ÇKDa. — 2) f. ई a) der Vollmondstag im Monat Gjaishtha Çabdab. im ÇKDa. Vabâh. Bah. S. 23,1. — b) = ड्येष्ठी eine kleine Hauseidechse ÇKDa. Wils.

ब्यैष्ठसामन् in ÇKDa. und bei Wils. falsche Form für ब्येष्ठः.

ड्यैष्टिनेयं adj. von der ältesten (ड्येष्टा) Frau des Vaters geboren gana काल्याएयादि zu P. 4,1,126. Vop.7,7. in Verbind. mit ड्येष्ट der älteste und zugleich von der ersten Frau des Vaters geboren: पूर्वी इन्ह्याड्येष्ट्रस्पं ड्येष्टिनेयस्यं (Gegens. कानिष्टस्य कानिष्टिनेयस्य) ТВв. 2,1,8,1. Кат. Св. 23,1,15 (Sch.: यस्या योषितो ड्येष्टा आता विश्वते सा ड्येष्टिनी). Рамках. Вв. 2,1. 20,5. МВн. 2,1934. Ohne ड्येष्ट Kull. zu М. 9,123.

र्सेश (von उपेष्ठ) n. principatus, Vorrang, erste Stelle, Obergewalt; Erstgeburtsrecht: इन्द्र उपेष्ठांप (स्रजापयाः) R.V. 1, 5, 6. 3, 50, 3. VS. 9, 39. 40. 13, 25. उपेष्ठां च म स्राधिपत्यं च मे 18, 4. ते देवा मिया विप्रिया साम् त्रं उन्या उन्यस्मे उपेष्ठापातिष्ठमानाञ्चतुर्धा व्यक्तामन् sich gegenseitig der Herrschaft eines unter ihnen nicht fügend TS. 2, 2, 18, 5. 3, 5, 9, 1. TBR. 1, 3, 8, 2. ÇAT. BR. 5, 3, 8, 6. Kâts. ÇR. 10, 9, 4. ÇAÑKH. ÇR. 10, 16, 2. 15, 26, 1.

स मा ब्येश्चं श्रेश्चं राज्यमाधिपत्यं गमयतु Кылло. Up. 5,2,6. M. 1,93. विप्राणां ज्ञानता ब्येश्चं त्तियाणां तु वीर्यतः । वैश्यानां धान्यधनतः श्रूहाणामेव जन्मतः ॥ 2,155. 9,85. 125,210. क्ट्रीम्यो उन्यत्र न ब्रह्मन्वया ब्येश्चस्य कारणम् Выл. P. 6,7,33. ब्येश्चं कानिश्चमप्येषां पूर्वं नासीत् Навич. 113. 7388. — Vgl. सु॰.

ड्या, ड्यंवते angeblich in den Bedd. von नियम, त्रतादेश u. उपनीति Vop. zu Daitup. 22, 69.

डेपोक् adv. ga na स्वरादि zu P. 1, 1, 37. lange, noch lange, schon lange: डेपोक्क सूर्य दृशे हि.V. 1, 23, 21. 33, 15. 4, 25, 4. डेपोग्नेस्वन्ननेपूपितास: 2, 30, 10. डेपोग्डीवेत: 1, 136, 6. 10, 37, 7. VS. 36, 19. ÇAT. BB. 1, 2, 5, 17. 8, 3, 16. 11, 5, 1, 2. Ќнімь. Up. 2, 11, 2. डेपोडिंग्लिंग्लिंग गर्भी यदच्युतम् हे.V. 6, 13, 1. डेपोक्किप्तृधास्ताम् AV. 1, 14, 1. 19, 24, 2. 3. ड्योगीमपाविन् TS. 2, 1, 1, 3. मारे महमन्मेथवं डेपोक्की: mache nicht lange, zögere nicht हे.V. 7, 22, 6. डेपोक्कमम्मे adv. superl. am längsten: सी उने डेपोक्कमामिवारमत Ait. BB. 2, 8. डीविति ÇAT. BB. 10, 2, 6, 5. — डेपोक्क (.!) SIDDH. K. 248, a, 8.

ज्योग्जीवातु (ज्योक् + जीवातु) f. langes Leben ÇAT. Ba. 12,8,1,20. 13,8,3,1.4.

ज्योडि in का , कस्त Namen von Pflanzen.

ज्योतयमामक (ज्योतय von ज्युत् + मा°) adj.: म्रव्यकारानंभिशोचान्यमु ज्योतयमाम्कान् (पिशाचान्) AV.4,37,10.

sulता (von suुत्) f. unter den mystischen Namen der Kuh aufgeführt, die Glänzende, Lichte VS. 8,43.

sयोतिक m. N. pr. eines Naga MBs. 1, 1558. Viell. nur fehlerhaft für ज्योतिष्क. — Vgl. मैत्रज्योतिक.

र्ज्योतिर्य (ड्योतिस् + म्रय) adj. f. म्रा derjenige, welchem Licht (Leben) vorangeht: ब्योतिर्या उषसः प्रति जागरासि AV.14,2,31. तिम्रः प्रजा मार्था ब्योतिर्याः १, V.7,33,7. तिम्रो वाचः प्र वेद् ब्योतिर्या या ठ्तह्के मंघुर्गे घमूर्यः 101,1.

ड्यातिर्घ्या f. N. pr. eines Flusses: शोणास्य ड्यातिर्घ्यायाः संगमे MBs. 3,8150. Falsche Form für ड्यातीर्घा.

ड्याँतिर्नोक (ब्योतिस् + म्रनीक) adj. dessen Angesicht oder Aussehen licht ist: म्राग्नि R.V. 7, 35, 4.

ड्योतिर्ङ्ग (त्योतिम् + इङ्ग) m. ein leuchtendes fliegendes Insect Çab-DAR. im ÇKDR. ेरिङ्ग्पा m. dass. AK. 2,5,28. H. 1213, v. I.; vgl. व्योतिरिङ्ग्पा.

sयातिरीश (ज्यातिस् + ईश) m. N. pr. des Versassers des Dhûrtasamagama Duûatas. 68. Auch ड्योतिरीश्चर् ebend. 67.96.

ड्यातिर्जरापु (ज्यातिम् + ज॰) adj. mit einer Lichthülle umgeben: ऋषं वेनश्चीद्युत्पृश्चिमर्भा ज्यातिर्जराषु रुजसा विमाने RV. 10,123,1.

ड्योतिर्ज्ञ (ड्योतिम् + ज्ञ) m. ein Sternkundiger, Astronom Varàn. Ban. 18, 2.

ड्योतिर्व्वलनार्चिम्रीगर्भ (द्योतिस्-ड्वलन-म्रचि-म्रो-गर्भ) m. N. pr. eines Bodhisattva Vjure, 22.

sयोतिर्धामन् (ज्योतिस् + धा°) m. N. pr. eines der 7 Weisen im Manvantara des Tâmasa Buic. P. 8,1,28.

द्यातिर्भाममिण (द्यातिम्-भाम + मिणा) m. eine Art Edelstein V Jutp. 138. द्यातिर्भामिन् (द्यातिम् + भा॰) adj. lichtglänzend: लोकेषु HARIV. 985. द्यातिर्भय (von द्यातिम्) adj. aus Licht gebildet, — bestehend, licht: (स्रातमा) स्रतः शरीरे द्योतिर्मयो हि श्रुप्त: Мирр. Up. 3, 1, 5. धिह्यानि भैा-